

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Hvor Sorgerne glemmes (Holger-Madsen, DK, 1917)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1389 (pdf: p. 2-20)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Søster Cecilia og Hans.

DEN SIDSTE DANS.

Stk. Nr.

PERSONERNE:

- Grevinde X Enke Stamhusbesidderinde. *Enke X. Enke X.*
- Hendes Datter, Lottchen. *Jok. Rita Schotto.*
- 8 andre Børn. *8 andre Børn, den lille pige, dreng.*
- Hendes Fætter, Ernst Komponist. *Verdier.*
- Fyrstinde. *Gerda Christophersen.*
- Fyrst... Enkemand. *Bla. Fischer.*
- Hans Sen*, 5 Aar. *Wallboms lille Pige.*
- Købere af Godset.
- Tjenerskab.
- Munke og Nonner.

Kort

1. Søgeveselsk. Moderen hjælper paa Plads
1. A. Godsets Gaard. *Sygestolde, Rita og Børnenes
gaard.*

Paakl.

Pers. Rekv:

X og hendes Søstre fodrer Fjerkræet, Lam og smaa Bukke trænger sig frem og æder Græs af hendes Forklæde. Børnene morer sig meget derover, X ser smilende til Moderen. Moderen er meget syg og X er i hendes Sted. Der hviler en dyb Alvor over hendes Person.

2. Landevej.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Vogn kommer. Ernst kommer uventet, han ser over Muren og opdager, det smukke Syn, og med Hjertebanken ser han paa sin smukke Kusine

Vognen ruller ind i

3. Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Børnene kender ham og hilser ham stormende, X hilser glædesstraalende paa ham, hun har længtes efter ham for at betro ham alle de Sorger, der trykker hende. Hun gaar ind til sin Moder i

4. Sygeværrelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Moderen sidder i en Lægestol. Hun glæder sig meget over sin Nevøs Besøg, men er øjeblikkelig overanstrengt, og maa atter hvile sig. Alle trækker sig bekymrede tilbage.

5. Spisestua. Enkelt men forment.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alle sidder ved Bordet X hjælper med alt, de beder en Bøn, tager den mindste paa Skødet og giver den Mad. Et Billede af Moderkærlighed. Ernst ser beundrende til han vilde gerne dele alle hendes Sorger med hende. Naar han bliver en berømt Komponist vil han hjælpe. Alle Børnene er færdige med at spise, og gaar efter en kort Bøn ud. Nu snakker de andre alene, Ernst trækker et Nodeblad frem, hans tre sidste Kompositioner der er tilegnede hende. Hun er henrykt og beder ham spille dem igennem. De gaar ind i

6. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Godsbevarelse, Ernst ind, fulgt af Rita, han bringer en gave til Børnene, han snakker med Rita Moderen, hvor, til det asker han Rita Moderen

Ernst sætter sig til Flyglet og X tager sin Cello. De sætter sig, der er megen Harmoni. Begge ser de paa hinanden - og forstaar.....

6a. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Scene hvori Lotchen fortæller Ernst om Godsets ulykkelige og økonomiske Situation.

7. Gaarden.

Paakl:

Pers. Rekv:

Ernst tager Afsked. X ledsager ham et Stykke gennem Hvedemarken

8. Hvedemarken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pludselig bliver Ernst staaende og tilstaar hende sin Kærlighed, ogsaa X tilstaar ham sin Kærlighed.

9. Korsvej foran et Madonnabillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Tilsværger de hinanden evig Troskab.

10. Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Godset bliver solgt, alle græder. Børnen klapper Heste og Stude.

Klamrer sig til X der staar trøstesløs og overgiver Køberne, Nøglerne. Et Bud bringer et Telegram. (Tekst). Det vil glæde mig at fæste Deres Datter som min Hofdame.

Fyrstinde v. Staffenfeldt:

*Ernst fra Ernst.
— min Kærlighed skal give
mig Skynde til at give
min Datter
o.s.v.*

*G.A./ Han staaer
i Vognen, stiger
op. Afsked.*

*Rita
synker sammen og græder, han
føler hende hen i Vindtørningen.*

Rita

Vognen køre i Forvejen.

Finden

er

et Brev af

sam Rita giver sin D.

En Glædestaare glider ned ad X Kinder. Moderen bliver hjulpet ud. X viser hende Telegrammet hun glæder sig derover. Hun bliver hjulpet i Vognen, alle er meget omsorgsfulde for hende. Børnene tager hendes Kat og Fugle med, og kysser Hestene og den store Pladshund. Tjenerskabet tager grædende Afsked. De kører ud, vinker Farvel: Lotøhen omfavner grædende Børnene. (2 Vogne).

11. Det nye Hjem.

Paakl.

Pers. Rekv:

X og Børnene smykker Væggene med Billeder fra det gamle Hjem. Den gamle Tjenestepige kommer ind med et Brev. (Tekst) Venter X Kl. ~~12.~~ Fyrstinde v. S. X klæder sig om, Søstrene hjælper hende. X kysser Moderen - og gaar.

12. Jernbanestation.

Paakl.

Pers. Rekv:

X kører bort. Alle vinker Farvel fra Perronen.

13. Foran Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lakaj aabner Døren.

14. Salon.

Paakl.

Pers. Rekv:

X kommer ind. Fyrstinden hilser hende med Venlighed. X betror sig strax til hende og er lykkelig over den Elskværdighed der bliver hende bevidst. Hun kysser Fyrstindens Hænder.

14a) ~~14.~~ Salon hos Fyrstinden.

*et Par Hofdamer
Barnet er tilstede her, ligger med Hænderne etc.
Hun pakker sit Tøj ind, ser paa Billedet af Moderen og alle Børn deretter græder hun over Brevet fra Ernst.*

Paakl.

Pers. Rekv:

spiller for og viser hende Billeder ukeblatt 5.
X læser Avisen højt for Fyrstinden. Lakaj bringer Posten. Fyrstinden
aabner Brevene (Den lille Prins leger i Stuen med en lille Hund) og
meddeler glædesstraalende X at hendes Søn snart kommer hjem fra en Rejse
han er en stor elsker af Musik og de vil foranstalte en stor Koncert
ved hans Hjemkonst. X og hendes Søstre skal hjælpe til. X er begejstret.

16. Foran Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hindere
Fyrsten kommer. Fyrstinden, den lille Prins og X kommer ned ad
Trappen. Fyrsten er overrasket over at se X og ser med Glæde at hun
er hans Moder en god Hjælp.

17. Sal med Scenen paa Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv:

hænder
Fyrst og Fyrstinde tager Plads og gennemblæder Programmet. Nærbillede.
Man ser de forskellige Billeder i Programmet. (Scene) Tæppet gaar op,
forskellige Billeder (Tilskuerpladsen) Alle klapper begejstret.

18. Paakledningsverelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fyrsten gratulerer X og kysser de smaa. (han er begejstret for X)
18. A. Blebskoven. & Rita, Børnet og Fyrsten, - slutter med en
19. Boduir. Scene, hvori man ser Fyrstens Interesse for
Rita. (Hindere.)

Paakl.

Pers. Rekv:

Fyrsten tilstaar for sin Moder, at han elsker X og at han ønsker,
hende til sin Hustru. Fyrstinden indvilliger hun vil paa sin Søns Vegne

Abund

X's Moder bede om hendes Haand. (Tekst Brev) Min Søn beder om Eders Datters Haand jeg vil først spørge dem om X Hjerte er frit ~~for hans~~ Kærlighed.

20. ^{Søn} Værelse hos Grevinden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Grevinden grader af Lykke og lader sig Blæk og Pen bringe og skriver: (Tekst) Kære X! kom Hjem i Dag? jeg har noget meget glædeligt at meddele Dig: "Nu kan jeg roligt dø". *Bønnen bringer hende*

21. X's Værelse *paa Slottet.*

Paakl.

Pers. Rekv:

En Lakaj bringer hende Brevet som hun læser er først glad saa bang og Klæder sig paa og gaar ud. *Bønnen gaar med Brevet eller stærk blaf anerkendelse*

22. Lotche kommer ind og omfavner Moderen der ligger i Sengen, de taler sammen. Du ved, at vi er meget fattige og er fuldkommen afhængige af Fyrstinden. X sukker. I Dag har jeg haft den største Glæde X smiler. Moderen giver Lotchen Brevet, nu kan jeg dø rolig! X kysser Moderen og læser Brevet. Men hun ser ikke saa smilende uddsom Moderen havde ventet, bleg og stærk staar hun men en Besvimelse nær. Søstrene ønsker hende til Lykke. Hun ser fraværende ud. Da tænker hun paa de stakkels Søstre paa Moderens Død hun bøjer bejaaende Hovedet og falder grædende om i Moderens Arme. Moderen velsigner hende og tænker det er af Lykke hun græder: *Moderen dør.*

23. X Søveværelse *paa Slottet.*

Paakl.

Pers. Rekv:

Text angående Lotchen kommer hjem efter Moderens Begravelse

X ser forvirret ud tager sin Fatters Billede græder og kysser det. Sjelekamp. Endelig tager hun Pennen og skriver: Kære Fætter! Min døde Moder maatte jeg love, at sørge for mine fattige Søstre Fyrsten bad om min Haand, jeg havde intet Valg. Tilgiv mit Offer.

24. Ernst Værelse. *Byen*

Paakl.

Pers. Rekv:

Han sidder og komponerer paa Flyglet, han ser paa X billede derpaa arbejder han videre. X Brev bliver ham bragt, han falder sammen af Sorg, men kan dog ikke tro det. Han gaar fortvivlet op og ned ad Gulvet for at fatte en Beslutning. Han henter sin Kuffert og Hat og rejser til hende.

25. ~~Station i en Storstad~~
Station i en Storstad.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ernst kommer ind. *gaaer paa Perronen eller blot ind i en Kuffert.*

26. Slotskapellet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hele Brudeselskabet kommer ind i den sædvanlige Rækkefølge. Fyrsten hilser henrykt sin Brud og tilhvisker hende noget smukt, hun sænker Hovedet, og de sætter sig paa deres Pladser.

27. Lille Station.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ernst kommer ud fra Stationen. Og gaar hurtigt bort.

28. Slotskapel ved Orglet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Man ser *den gamle blinde Organist*
 Man ser Organisten, og paa begge Sider er et Drengekor stillet
 op.

29. Foran Slotskapellet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Brudeparret staar foran Altret, bliver spurgt af Præsten,
 Fyrsten nikker glad ja. X ser aandsfraverende ud i Rummet og da Præsten
 atter stille efter at have spurgt hende, kommer hun atter til sig selv,
 og efter en Anstrengelse for at blive klar over, hvad der foregaar,
 fatter hun Situationen, nikker ja, saa knæler de.

30. Foran Slotskapellet

Paakl

Pers. Rekv:

Ernst *Rummet* staar foran Kirken og lytter, han maa støtte sig til Kirke-
 muren, man ser hans Sjs okval da han hører at det er for sent,
 men han maa se hende endnu engang koste hvad det koste vil. Han gaar
hen mod
 ind i Kirken. *Indgang*

31. Slotskapellet.

Paakl.

Pers. Rekv:

De rejser sig og sætter sig paa deres Pladser.
 31a. *Organisten spiller*
 32. Udenfor Slotskapellet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ernst staar udenfor Kirken, han er en knækket Mand, og kan knapt
 holde sig oprejst trostesløs og hjemløs. Han udspørger en Kirkebetjent
for deres knæler fra Albert, gratulation

34a) Organiskens Hjern.
Ernst beres ind.

34 B) Høje Hjør center.
Søndair.
Rita og Fjortun. Hjem
modtager brev fra Ernst.
Fjortun ind. Sorg.

X) Man må forstå at Ernst
er halvt sønd og og ikke
til at drive ind, grundet for
sin angst for at møde X.

gaaar Vished, - hele Brudetoget ud.

til Vognene.

33. Skovvej.

32 A.) Kortbilledt af Ernst der gaar bort fra Kirken.

Paakl.

Pers. Rekv:

32 B.) Organisten riper sig fra Orglet.

Ernst ryster af Kulde og Overtraethed og falder besvimet om.

~~Nogle Klosterbrodre kommer forbi, tager han op og bringer ham til Abbedie~~

34 A. Kabinet paa Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Barnet ind, gratis.

34) Skoven. Organisten finder den syge Ernst i Skoven.

X ind tager Brudekransen af greder.

35. ~~Selle i Abbediet~~ Nogle Uger senere.

Paakl.

Pers. Rekv:

Organisten hjem.

landligt over bygget.

Ernst har været længe syg, han sidder i en Lænestol, mager og udmattet, ~~Broderen~~ *Organisten* trøster ham, ~~nogle Brodre~~ *hans Kone* giver ham Mad, man ser han er afholdt, han ser taknemligt paa dem, da de gaar ud, siger han til ~~Prioren~~ at han har fattet den Beslutning at blive i Klostret, da der ikke er mere, der binder ham til Verden, kun i Klostret kan han finde Trøst. ~~Prioren~~ siger ja og velsigner ham.

36. Paa Kirkegaarden.

Paakl.

Pers. Rekv:

X's Moder er død, X staar ved Moderens Grav, kaster sig ned og siger: "Moder, Moder hvad har du forlangt af mig"!

37. Slotsgaarden ~~et~~ ~~aaar~~ senere.

Paakl.

Pers. Rekv:

39A. Ogarnistens Stie. Brevet sendt
til Rita.

39B.) Ī Skoven. Rita stundes modtager
Brevet, nider bort.

39C.) Ogarnistens Stie. Rita ind.
Ernst dör.

Fornemt Selskab til Hest, bereder sig til at ride ud.

38. Fyrstindens Boduir.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fyrstinden sætter sin Hat paa. *Bønnen er tilfede* Arveprinsen i Ridedragt kommer ind og henter Fyrstinden. En Lakaj melder at Hesten er rede og at man venter paa hende. Alle ud.

39. Slotstrappen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fyrstinden stiger ned ad Trappen. Fyrsten byder hende Haanden og hjælper hende tilhest. Den lille Prins stiger paa sin lille Ponny. De rider ud. *Bønnen vinker til Farvel*

40. Jagtbillede. Skov.

Paakl.

Pers. Rekv:

~~Her kan det gamle Billede af "Den hvide Dame" bruges.~~

Man ser Herrerne ride forud i strakt Karriere. Damerne og nogle enkelte Herrer følger bagefter.

41. Hurdle med Udsigt til et Klostet

Paakl.

Pers. Rekv:

Fyrsten springer over Forhindringen. Hesten styrter Fyrsten falder. Hesten løber alene videre. Andre Ryttere kommer efter og ser Ulykken finder Rytteren der ligger bevidstløs. Stor Forfærdelse.

42. Skovhytte.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ved en gl. Rime etc

44/ Rita ved den
døende Ernests
Hånd.
døet.

Damerne ankommer stiger af Hesten, Tjenere bringer Kurve. Her er Selskabets Mødested hvor man skal vente paa Herrerne.

43. Landsvej.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den livløse Fyrste bliver baaret hen til Klostret.

44. Klosterkirken indvendig. Halvmørkt nogle Lys er tændt.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ernst som Munk knæler i en Bedestol foran et Madonnabillede. Hans tanker er meget optaget. Vision. Madonna begynder at bevæge sig, hun får Lotches Træk, hun udbroder Armene som om hun vilde sige: "Tilgiv" Visionen forsvinder. En mager fanatisk Klosterbroder ved hans Side, Ernst betror sig til ham.

45. Udenfor Kloster orten

Paakl.

Pers. Rekv:

Det banker paa Porten.

46. Klosterkirken indvendig.

Paakl.

Pers. Rekv?

Ernst sidder og holder sine Hænder over Øjnene, pludselig lytter h

47. Udenfor Klosterporten.

Paakl.

Pers. Rekv:

Portneren aabner Døren, Herrerne med Fyrsten ind.

48A. Fyrsten bliver bragt ind og lagt paa en Seng. En Munk undersøger ham og ryster paa Hovedet. Ernst kommer ind, genkender Fyrsten, en

46. Stuen. Den ene Sam mid, forbered,
Fyrestunden.

47) Søndagen. Den dode bærer mid

48) Stuen. Rita ser den dode.
Løgen kører sig mid, derefter
Rita, rejer sig forstene.

49) Korb. Rita,

50. Rita støttes mid, Fyrestunden
Lig bærer bæk

Tours

Epilog.

~~Fyrstinden kommer ind i klostret~~ 13.

og Kval stiger op i ham, han tilbyder sig at holde Dødsvagt over Fyrsten, Alle gaar ud. Han ser lange paa Fyrsten, saa bliver hans Træk milde og han velsigner ham.

48. Skovhytte. Aften.

Paakl.

Pers. Rekv:

Selskabet er uroligt over at Herrerne ikke kommer, de kigger ned ad Vejen, ^{ya} saa kommer nogle Ryttere. Fyrstinden er bange, hvor er Fyrsten? Man meddeler hende Ulykken, hun tager sig sammen og forlanger sin Hest, hun ønskes kun at ledsages af en Tjener.

49. Foran Klosterporten.

Paakl.

a Pers. Rekv:

X kommer sprængende paa Hesteh, Porten bliver aabnet, Tjeneren holder Hesten og Fyrstinden træder ind i Klostret.

50. Cellen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fyrstinden kommer ind, kaster sig over Fyrstens Lig og bliver liggende saaledes. Ernst knæler i en Bedestol, bortvendt fra denne. Han ser henimod hende, og ser det er X. Frygtelig Sjælekramp, han beder, endelig bliver han Herte over sin gelopvagnende Lidenskab. X rejser sig, gaar hen til ham for at takke ham, saa rejser han sig og de ser forstaaende paa hinanden, hun tænker "Er det Dren eller Virkelighed?" Hun griber for sig ned Hænderne og dækker skyldbevidst sit Ansigt. Ernst løfter Haanden. "Drag med Fred, alt er dig tilgivet". Hun falder paa Knæ og kysser hans Haand. Han tager sin Haand til sig og lægger den paa hendes Hoved, peger paa Fyrsten og hun rejser sig langsomt

Udenfor Omgangene

50 A) Ernst toges afsked med de
de gamle og gaar, ~~eller~~

51 B) Foran Slottet. Ernst
ser Jegerne vende tilbage

med Taarer i Øjnene, betragter med foldede Hænder Fyrsten, saa gaar hun langsomt ud. Ernst ser ikke efter hende han lægger Armene over Kors paa sit Bryst, korsrer sig og knaler ned.

51. Paakl.

Pers. Rekv:

51a) En kort Scene fra en Munkecelle hvor Branden opstaar.
 52. Munkelostrets Have.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ernst gaar i Haven ser pludselig Horisonten blive farvet rød.

53. Celle.

Paakl.

Pers. Rekv:

X sidder ved den Døde og græder.

54. Udenfor Klostret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ernst kommer styrtende ind, man betegner ham at Fyrstinden X er derinde i det brændende Kloster. Han styrter derind.

55. Celle.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lotte vaagner, og halvkvalt af Røgen falder hun sammen i Stolen, Ernst kommer stormende ind, kæmper sig gennem Røgen og ser endelig Lotche, tager hende paa Armen og bærer hende ud.

56. Klostergaarden.

Paakl.

Pers. Rekv:

*Klosteret (Jordværelse) her har Rita
 Drafer paa*

SKOV fra Slosset

*SKOV ser Røgen uendel
 tilbage, faar Meddelelse?*

Han kommer bærende med hende, han vil tilbage for at redde Fyrstens Lig, da falder eh Bjælke ned, den rammer ham og han falder sammen. Alle bryder ud i Klager.

57. Sygeverelse med høje Klostervinduer.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ernst bliver plejet af Lotte. Han kastebrsig i Feberfantasier. Lotche er trøstesløs og hun søger at berolige ham og lægger kolde Onslag paa hans Hoved. Alt er forgæves, saa faar hun en pludselig Tanke, maaske kan hun berolige ham ved Musik, hun kalder paa en Søster og giver en Ordre, beskæftiger sig atter med den Syge. Søsteren bringer Celloen, hun sætter sig ved Orglet og spiller, Efterhaanden bliver den Syge roligere. En dyb Fred falder over hans Træk. Han begynder at smile blidt, han kommer saa i Ekstase han ser i en Vision Lotche sværge evig Troskab foran Madonnabilledet og hvorledes hun har kysset ham for første Gang, han strækker Armene ud, et stille Suk og saa falder han tilbage.....Lotte er færdig med at spille. Hun vender sig langsomt om...den Syge er faldet i Søvn. Hun smiler og tager hængtslapt nedhangende Haand, bliver forfærdet, den er jo kold....Død! han har udstridt. Hun lukker hans Øjne til folder hans Hænder over Brystet saa breder hun langsomt Armene ud som et Par Vinger, ser mod Himlen med et Udtryk som om hun vilde sige: Tag Du ogsaa snart mig til Dig, Herre"!